

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוה"ר"ן מברסלב
בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

דבר העורך

ידוע הדבר שתמיד 'פרשת מקץ' מופיעה בחנוכה, וישנו פירוש נפלא על דרך הרמז בפסוק הראשון של הפרשה השייך לדיני חנוכה, והוא:

ויהי – חוץ מהאות ו' שזוהי אות החיבור, המילה **יהי** בגימטריא כ"ה, לרמז שבכ"ה כסלו מתחיל חג חנוכה.

מקץ – ראשי תיבות: מכסלו קמו צרים.

שנתים – ראשי תיבות: שמאל נר תדליק ימין מזווה, שידוע שלפי ההלכה צריך להדליק את החנוכיה בצד שמאל של הפתח, כדי שיהיה מסובב במצוות-מזווה מימין וחנוכיה משמאל.

ימים – ראשי תיבות: ימנע מבכי ימנע ממספד.

ופרעה – ראשי תיבות: ופרשו רבותינו עליהם השלום.

חלם – ראשי תיבות: ח לילות מדליקין.

והנה – ראשי תיבות: וצאת הכוכבים נדליק הנרות.

עמד – ראשי תיבות: עד מניעת דרכים, וכמו שכתוב בהלכה, שזמן הדלקת נרות עד שתכלה רגל מן השוק.

נמצאים אנו ביומו האחרון של חנוכה, הנקרא "זאת חנוכה", כי ביום האחרון בקריאת התורה, אנו מזכירים את 'פרשת בהעלותך', אשר באמצע כתוב "זאת חנוכת המזבח". על המילים "בהעלותך את הנרות" מפרש רש"י, שהכהן היה מטיב ומדליק את הנרות עד שתהא שלהבת עולה מאליה. ומטעם זה, בהדלקת נרות חנוכה יש לנו החיוב שלא למשוך את ידינו מהדלקת הנרות עד ששלהבת הנרות תעלגה מאליהן. ומלבד הנרות שאנו מדליקים בשבת וחנוכה, יש לנו עוד נר אשר הוא "נשמת אדם", שגם נר זה אנו צריכים להדליק, על ידי הפסוק: "כי נר מצוה ותורה אור", כמו שפירש רש"י, שעל ידי נרות שבת וחנוכה, זוכה האדם לאור התורה.

יה"ר שיזכנו ה' לאור התורה, לאור המצוות, ולאורו של רבינו הקדוש באמת ובתמים, אמן.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
תם	17: 18	16: 03 ירושלים
17: 55	17: 19	16: 17 תל אביב
17: 51	17: 17	16: 06 חיפה
17: 48	17: 21	16: 18 באר שבע
17: 53	16: 58	15: 33 אומן

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!

נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

ויהי מקץ שנתיים ימים ... ופרעה חולם חלום. מובא בחז"ל שהשנתיים האלה נתווספו ליוסף על שאמר לשר המשקים "כי אם זכרתני", "והזכרתני", ועל שתי לשונות אלו נענש בשיבה בבית האסורים שנתיים נוספות. והנה מיד בסיום השנתיים – ופרעה חולם, ואז שר המשקים מספר לפרעה שכשישב בבית האסורים היה איתו **נער, עברי, ועבד** לשר הטבחים, והוא הדגיש שהוא נער עברי ועבד, כיון שהיה חוק במצרים שלא מעלים לגדולה מי שהיה עבד, וכל שכן עברי ונער, ואז ... וירוצוהו מן הבור, ויגלה ויחלף שמלותיו, ויבא אל פרעה, ואז תוך שעה וחצי עד שעתיים הפך יוסף הצדיק להיות מעבד נרצע- **משנה למלך!**

מוהרנ"ת זי"ע, בכמה מקומות מזכיר, וכן בהרבה ספרים קדושים מובא, שכל סיפורי התורה עוברים על כל אחד ואחד בפרטיות, אם זה שיעבוד מצרים וכו' וכו', וגם עניין זה, שבהגיע הרגע, יוסף עולה לגדולה, מבירא עמיקתא לאיגרא רמה, שייך אצל כל אחד ואחד. למשל בנושא של שידוכים – יש בחור ש"נתקע" לו, וכמה שמתפלל ופונה לשדכנים, פשוט לא הולך. וזהו ודאי תיקון לא קל, אבל מבטיחה לו התורה- אל תדאג! כשיגמר הזמן של התיקון – ברגע אחד תבוא הישועה, ואז ירוצו כל העניינים במהירות נפלאה, ובסיעתא דשמיא עליונה. וכן בנושא של בנים – יש כאלה שמיד אחרי החתונה כבר שומעים בשורות טובות, ויש שהולך קשה, אבל גם כאן התורה מבטיחה, שברגע אחד הכל יכול להשתנות, וברוב הפעמים זה בא בכיוון לא צפוי בכלל, כמו אצל יוסף, וכי הוא העלה על דעתו שיצא באופן כזה של חלום פרעה, ועוד להיות ברגע אחד משנה למלך! והדברים אמורים גם בגאולה ה"פרטית" של כל אחד ואחד, וגם בגאולה הפרטית של כלל ישראל, כמו שכתוב: "**פתאום** יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים", שברגע אחד כלל ישראל יצאו משיעבוד לגאולה.

אבל העבודה שלנו בזמן "הגלות" עד שיפציע אור הגאולה, הוא להתחזק בשני דברים: א. להאמין שהגלות היא מאיתו יתברך, ויש בה טוב אמיתי, רק שהוא מכוסה, וכלפי חוץ נראה רק גלות וצער, ב. להאמין באמונה שלימה שהגאולה ב'א תבוא. וכשיהודי מאמין ומצפה לגאולה, נמשך עליו אור של 'לעתיד', של זמן הגאולה.

הקב"ה יעזור, שזנכה לגאולה כללית ופרטית בקרוב ממש מתוך חסד ורחמים, ובפרט בחודש זה שמסוגל לגאולה, אמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

טבת

ג- ר' חיים שמואלביץ, ר' אביגדור עזריאל

ה- ר' עזרא שרים, ר' אברהם יעקב מסדיגורא

ו- ר' יהושע עמרם, ר' יחזקאל משינווא, ר' רחמים חיים דוד

ז- ר' עמרם אבורביע (נתיבי עם), ר' רפאל שלמה לניאדו

ח' חיים טודרוס תפילנסקי

דברי הרב שלום ארוש שליט"א

נשאלת השאלה: מדוע אדם שרחוק מקיום התורה והמצוות, כשעושה איזו מצוה, כגון שמניח תפילין, מיד הוא מרגיש את האור של המצוה שעשה ושמה בה כמוצא שלל רב, ואדם אחר שעושה המון מצוות: לומד תורה, שומר שבתות וחגים, מתפלל ו... – אינו רואה את אור של המצוות שלו? להיכן נעלם האור העצום של כל התורה והמצוות שלו? מדוע המצוות שעושה אינן מאירות לו בחושך העוטף אותו? הלא לכאורה, עצם המצוה שעשה, והתורה שלמד וכו', היו צריכים להאיר בו את אור ה' ולמלא אותו בשמחה? התשובה היא, שאור המצוות, אור התורה, אור ה' וכיו"ב, מאירים לאדם רק כאשר הוא מעריך את מה שהוא עושה, ומודה על כל מצוה ומצוה, ומשמח את עצמו בכל נקודה טובה שיש לו, וזהו למעשה עצם אור התורה והמצוות - השמחה שהאדם שמח בהן. בלי העבודה של תודה והודאה המצוות לא מאירות כלל, ולכן אפילו אם יעשה מצוות במשך עשרים וארבע שעות ביממה, הוא ישאר בחושך שלו.

זו למעשה הקליפה של יוון הרשעה, שהיא הקליפה שמסתירה מהאדם את הטוב שבו, ואנשים שהקליפה הזאת שולטת עליהם, והם נוטים לרדיפה עצמית ועצבות, אסור להם בשום אופן להסתכל על הרע שיש בהם, ואף על פי שיש עניין גדול שהאדם ישפוט את עצמו בכל יום, אסור להם לעשות התבודדות של משפט על הרע שבהם, אלא רק לעבוד על נקודות טובות ושמחה, וזה בעצמו המשפט שלהם, משום שהמשפט הראשון ששופטים את האדם הוא: למה הוא לא רואה את הטוב שלו? את היופי שלו? למה הוא לא רואה את האור והכח של המצוות? על זה העיד האריז"ל על עצמו, שכל מה שזכה להשגתו היה על ידי שמחת המצוות. הוא העריך את המצוות והודה עליהן, וממילא הוא קיבל את אורן, שזו הפנימיות של התורה, וכך זכה שתתגלה לו פנימיות התורה ורויה. אולם אדם שאינו שמח ולא מודה על המצוות, הוא עושה מכל המצוות "כלום", ואז ממילא הוא לא מרגיש את האור שלהן, ומובן שכל מה שהוא עושה לא מועיל לו להתגבר על הרע שלו.

עתה מובן מדוע רבינו הזהיר כל כך ללכת עם תורה רפ"ב בליקוטי מוהר"ן - "אזמרה" - נקודות טובות, ואמר שבזה תלויה כל היהדות של האדם, משום שהנקודות הטובות הן עצם אור היהדות, וכשאדם אינו מקיים את העבודה על הנקודות הטובות ושמחת המצוות, אין לו למעשה את האור של המצוות ואין לו יהדות... מנקודה זו אנו יכולים להבין יותר את האור של הנוכה, וכך כותב ר' נתן בליקוטי הלכות (הלכות הנוכה ג): "כי כשמלכות הרשעה, שהוא הסטרא אחרא, מתגברין על ישראל בכלל או בפרט, ואין מניחין את ישראל לילך בדרכי ה' באמת וכו', ולפעמים מתגברים ח"ו מאד מאד, עד שהטוב שיש בישראל בכל אחד ואחד נתעלם לגמרי, עד שאין יודעים כלל איך להתעורר עצמו לשוב להשם יתברך באמת, אזי עיקר התיקון הוא על ידי הצדיק הדור האמת". מובן מדבריו של ר' נתן, שעיקר התגברות היצר הרע על האדם היא להעלים ולהסתיר את הטוב שבו, עד שאינו יכול להתעורר כלל לעבודת ה' מרוב החושך והעצבות שממלאים אותו. התיקון לחושך ולהעלמה זו, הוא על ידי הצדיק האמת. כי הצדיק מזכיר לאדם תמיד את הטוב שבו, ומחזק אותו כל הזמן שאין שום יאוש בעולם כלל, ומראה לו שיש בו יופי נפלא, ומגלה לו שהקדוש ברוך הוא מתפאר בו ואוהב אותו, ונהנה ממנו וכו', ומעורר אותו תמיד ללכת עם נקודות טובות. נמצא, שהצדיק האמת, למעשה, הוא היצר הטוב של האדם.

פניני הזהר לשבת קודש

צריכים ישראל לעשות שינוי בשבת קודש מימות השבוע – שינוי מקום, שינוי השם ושינוי מעשה, שלא יכנס האויב שהוא הס"מ. שינוי מעשה – אם היה רגיל לעשות מעשים של חול, לא יעשה בשבת, שנאמר: "ששת ימים תעבוד" (שמות כ ט). שינוי השם – לכל השבוע קורא ששת ימי המעשה, וליום השביעי קורא שבת, דהיינו השבת המעשה, ביטול עבודה. שינוי מקום – בימות החול היה מבעיר אש, ובשבת קודש עושה שינוי ולא מבעיר, שנאמר: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת" (שמות לה ג). ועוד, צריך לשנות מעבד לאדון, שנאמר: "וישנה את נערוֹתיה" (אסתר ב ט), דהיינו ביום השבת להרגיש שהוא קשור למלך, וכן להוסיף ולשנות הבית בשבת יותר מבחול, שיהיה מושבו שיושב עליו, שהוא מקומו, מיוחד ונאה לשבת. וכן בשינוי מעשה – אם היה עצוב בחול, יהיה שמח בשבת, ואם היה לו קטטה בימי החול עם איש מסוים או עם אשתו, יעשה שלום עמהם בשבת. ואמרו הקדמונים (עיין מס' שבת קיח), שאם ישראל היו מקיימים שבת אחת כהלכתה, מיד היו נגאלים. תיקוני הזהר (דף נו א)

עצות משובאות

חנוכה

ימי חנוכה הם ימי הודאה והלל שזה עיקר שעשוע עולם הבא, ועל ידי זה זוכים שיאיר האמת, דהיינו להתפלל באמת וללמוד תורה באמת מפי רב אמיתי ולעשות שידוכים אמיתיים, שכל זה הם שלושה קני האמת, והם מאירים לכל חלקי הדיבור, ועל ידי זה זוכים להמשיך הקדושה והשמחה של שבת לששת ימי החול, שעל ידי זה מתגלה אחדותו הפשוט יתברך, וכל אלו התיקונים נמשכים על ידי הדלקת נר חנוכה ועל ידי הלל והודאה של חנוכה. אשרי הנוכה לחנוכה כזה ולהמשיך בו כל התיקונים הנוראיים האלה. (ליקוטי מוהר"ן ח"ב סי' ב)

~ ~ ~

אנשי שלומינו מספרים שאצל מוהרנ"ת ז"ל הרגישו בחנוכה הארה נוראה ונפלאה מאד, והיו דיבוריו אש להבה, ודיבר הרבה בהתחזקות – להתחזק בחושך הגלות ולהרגיל את עצמו לתת תודה והודאה ל-ה' יתברך על כל מה שעובר עליו, ואז אומרים מלמעלה "זה נקרא טוב? אנחנו נראה לך באמת מה זה טוב", וממשיכים עליו חסדים ורחמים גמורים, ולהיפך, כשאדם מתאנח ומתבכיין על כל הצרות והרעות שעוברים עליו, אז אומרים מלמעלה "זה נקרא רע? אנחנו נראה לך באמת מה זה רע", וממשיכים עליו גבורות ודינים גמורים. על כן צריך להרגיל את עצמו לתת תמיד תודה והודאה ל-ה' יתברך.

בעלי חיים מפחדים מהשומר את בריתו

רמזו לו מהגג שיכניסם לכלוב שלהם ויסגרם היטב. לאחר מכן ציוה המלך להביא לפניו את הזקן, וכשבא ר' אברהם לפני המלך קמו המלך והשרים לפניו ועשו לו כבוד גדול והושיבוהו ליד המלך. שאלו המלך: מי אתה ומאין באת? אז סיפר לו ר' אברהם שהוא בא מירושלים בתור שליח, כי קופת הצדקה ריקה, והעם כעת נמצאים בסכנת רעב. שאל המלך: מהיכן יש לך גבורה גדולה כזו לקחת בידך שני אריות? ענה לו ר' אברהם: **אדוני המלך, אין לי שום גבורה, אדרבא, הנך רואה שאני זקן וחלש, אלא מצוה אחת יש בידי, כי ברית ה' חתום בכשרי ולא טימאתי ולא קלקלתי חותמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן איני פוחד משום בריה.** אז הבין המלך שאיש קדוש עומד לפניו, ותכף פקד ונתנו לו השרים לר' אברהם מתנה הגונה, באופן שלא היה צריך עוד ללכת לאסוף כספים, ותכף עלה לאניה ונסע חזרה לירושלים, והביא לעם את הברכה והישועה.

בפרשתינו אנו קוראים כיצד הקדוש ברוך הוא מגלגל שיוסף יצא מבית הכלא, ויעלה מבור עמוק לראש הפסגה, ואין מי שיעשה דבר קטן או גדול מבלעדי יוסף שיאשר זאת. ואמרו רבותינו במדרש (מדרש הנעלם וירא קו) שיוסף זכה לכך בזכות ששמר על ברית קודש ולא נטמא עם אשת אדוניו, למרות שהיתה מפתה אותו בכל יום, והיתה מאיימת עליו איומים נוראיים עד מוות, עם כל זה לא פגם באות ברית קודש, אף על פי שהיה צעיר ורווק.

אם ישאל האדם, מדוע כל כך חמור עונשו של הפוגם בברית? הנה ב"ספר הברית" באר, שאפשר לראות במקרוסקופ יצורים קטנים בתוך אותה טיפה לחה של הזרע, והם יצורים חיים שיכלו לבוא לעולם כנשמות, ועל ידי פגם הברית הוא רצח אותם, ולכן דינו כשופך דמים!! עוד כתב: קבלה בידינו, שכל הרגיל בעוון הוצאת זרע לבטלה, אפילו אם נולד במזל טוב, מתהפך מזלו להיות רע. ויהיה גבר לא מוצלח בימיו, וכל מה שעושה במלאכה או בסחורה- הוא מפסיד. לכן מוציאה זרע לבטלה ראשי תיבות **מז"ל**, שעל ידי הוצאת זרע לבטלה, מזלו מתהפך עליו לרעה. אמרו ה'ראשונים', שעקרב מסור תחת ממשלת מילה, וזה סימן שאם עקרב נשך אדם, ישימו על איזור הנשיכה ברית מילה של תינוק שלא נטמא בקרי, וכך יעבור הכאב ומתסלקת הסכנה.

בזמן ר' אברהם גלנטי זצ"ל קרה מקרה שהיתה שנת בצורת ויוקר שערים, וקופת הישיבה היתה ריקה, ועל החכמים ומשפחותיהם היתה מרחפת סכנת רעב. החליטו גדולי ישראל לשלוח שליח [שד"ר] לחו"ל כדי לאסוף כספים להצלת עניי העיר. חכמי הישיבה הפילו גורל, והגורל נפל על ר' אברהם. ר' אברהם מיד לקח עמו צידה לדרך וירד ליפו, משם עלה לאניה ונסע לקושטא. האניה הגיעה לקושטא ביום שלישי אחר הצהריים, והנה כל נוסעי האניה הבחינו שכל אנשי העיר בורחים מבוהלים, עולים על הגגות בצעקות, ושוטרים חמושים רצים בבהלה. התברר, שבאותו יום ברחו מבית המלך שני אריות, ונכנסו לרחובות העיר, וכולם החלו לברוח מפניהם על נפשם.

הדבר הטיל פחד על הנוסעים, ורב החובל לא רצה להתקרב לנמל, אך ר' אברהם ניגש לרב החובל וביקש ממנו שיורידו ליבשה, כי הוא מקווה בעזרת ה' להציל את המצב. אמנם בתחילה רב החובל מרוב פחד ולחץ מהנוסעים לא רצה כלל לשמוע, אבל ר' אברהם הרגיעו ואמר לו שמדובר בהצלת נפשות. רב החובל ראה שר' אברהם רציני מאד ומדבר בכטחון מלא, נשמע אליו והורידו עם סירה קטנה.

כאשר דרך ר' אברהם על אדמת החוף, צעקו לעברו השוטרים: זקן, זקן, ברח מכאן מהר... אמר להם ר' אברהם: אל תפחדו, בעזרת ה' אני אתפוש אותם. ראה ר' אברהם אחד מהאריות עומד לשבור דלת אחת ולהתפרץ פנימה, מיד ניגש אליו ותפש אותו באוזניו, האריה נכנע בפני ר' אברהם והיה מהלך אחריו כמו טלה. וכולם הסתכלו מהגגות והתפלאו איך שיהודי זקן סוחב אחריו את האריה כטלה. המשיך ר' אברהם ללכת הלאה, עד שהגיע למקום שהיה עומד שם האריה השני, תפס גם אותו והוביל את שניהם לבית המלך. שאל ר' אברהם כיצד מגיעים לבית המלך, כי לא היה יודע משום שהיה זר במדינה. השוטרים לא יכלו להתקרב אליו, כי היו פוחדים מהאריות, ורק מרחוק הדריכו אותו בצעקות כיצד להגיע לשם. המלך ועוזרו עומדים על הגג, ומסתכלים בדאגה על העיר, לאחר שיצאו שני האריות לרחובות העיר. פתאום הבחינו בזקן היהודי שסוחב אחריו את שני האריות, והתפלאו מאד, וכאשר הגיע ר' אברהם לבית המלך,

(דרשה לישראל)

שומר הברית הוא מקור הברכות

מי שמקרב את החזקים לעבודת ה' יתברך, הברכות מסורות בידו

אין הברכה מצויה אלא בדרך השומר מן העין

פניני

זכמים

מובא מספר המידות

המשך סיפורו של הבחור, מהגליון הקודם:

מצאתי לי פינה מצומצמת בקצה הקבר, נדחסתי וישבתי על הרצפה, ופשוט עיני זלגו דמעות, ללא סיבה מובנת, ישבתי ובכיתי לי במשך חצי שעה [כידוע, הבכי בציון הוא מאד נפוץ ומוכר לכל אחד, זה כבר לא מרגש אף אחד לראות יהודי בוכה בציון]. לאחר שהייתה הכ"כ מוזרה בציון [מוזרה, כי אני לא בוכה בד"כ והפעם האחרונה שבכיתי היתה כשהייתי ילד], הלכנו להסתדר עם מקום לינה. למחרת, ב"תיקון הכללי העולמי" – כולי צמרמורות, רק מי שחווה זאת יכול להבין. בחג עצמו – הבחנתי ב"חילוניים גמורים" מכל המינים, 'דתיים לאומיים' מכל הגילים, חבדניקים, ליטאים, חסידי ברסלב וילדיהם, תימנים, אשכנזים, ספרדים, 'כהי עור', מכל איזורי ארץ ישראל ומכל אזורי העולם, בלתי יאומן, כולם מתקבצים אצל הצדיק. והתפילות – מלאות בשירים, ריקודים, שמחה שאין לתאר, וקרן אור שיוצאת מפניהם של כל המתפללים באשר הם. ב"ה היה מדהים ונדיר מאד. בע"ה הסתיים החג, והבחור נשאר היכן שנשאר, לא יצאתי איתו קשר מאז, הוא פשוט נעלם, אני חזרתי אדם אחר לגמרי, נולדתי מחדש. הבחור שנעלם היה כעסן ורגזן, לחוץ, חשדן, נפגע מכל דבר, משקר בתור הגנה. נחת לארץ בחור אחר לגמרי – רגוע, שלו, בעל אמונה, אמיתי, עם דעת, והביא עמו גם מתנות גשמיות.

מומלץ מאד לנסוע!!

מה המיוחד בספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן'?

חלק ג:

אצל חסידי ברסלב ראו את זה, שמי שלמד ועסק בספר 'ליקוטי מוהר"ן', המה שלו האיר, ולעומתם היו יהודים יקרים שלא עסקו משום מה בספר, או בגלל שלא היה להם פנאי או מסיבות אחרות שלא באשמתם, אבל ראו את ההבדל! ודאי אין זה אומר שצריך לבטל שיעורים קבועים בשאר חלקי התורה כדי ללמוד את הליקו"מ, ובוודאי לא בחורי ישיבה [שאו ישארו עמי הארץ וגם ליקו"מ לא ידעו ללמוד] **אבל צריך כל אחד להשתדל מאד** ללמוד את ספרי רבינו לפי יכולתו בהבנה ובשקידה.

רבינו אמר: אני נהר המטהר מכל הכתמים, נחל נובע מקור חכמה, אבל צריכים לטבול בנהר, ומה לטבול? את המח! ועל ידי זה נטהר! במח יש שני חלקים – חלק אחד, לבטל את המח בעניינים הנוגעים לאמונה ותפילה וכדומה, וחלק שני, להשתמש במח עד כמה שניתן כדי להבין ולהשיג בתורה בכלל ובתורת רבינו בפרט! לעתיד נאמר: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם", 'מים' תמיד מסמל את העניין של התורה, והכוונה, שלעתידי ישפך עלינו שפע עצום של תורה גבוהה מאד מבחינת "עתיקא סתימאה", שהיא תטהר את המח שלנו לגמרי, בין אם נרצה ובין אם לא יתקיים "וזרקתי עליכם" – ישפכו עלינו שפע עצום של טהרה, ורבינו ז"ל אמר: ביני לבין משיח לא יהיה שום הבדל, כלומר, מה שאני אומר לכם גם משיח יגיד לכם, רק שלי קשה לשמוע [כיון שעדיין יש בחירה וכח הרע שולט בעולם], ולמשיח כן ישמעו, שעל תקופתו נאמר: "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", וישלוט רק כח הטוב.

כידוע, רבינו משך תורה גבוהה ועצומה מבחינת "עתיקא סתימאה", וכבר אמר רבינו שמשיח יגיד פירוש על התורה שלו. אבל עדיין יש הבדל גדול בין התורה של רבינו לבין התורה של 'לעתיד', לעתיד נאמר "וזרקתי עליכם", אבל רבינו הוא נהר המטהר, וכדי להטהר בנהר, צריך לקפוץ לתוכו!!! אם לא תקפוץ, אף אחד לא יזרוק עליך מים, זה יהיה רק לעתיד, והקפיצה לנהר היא על ידי הלימוד בספרי רבינו בכלל, ובליקוטי מוהר"ן בפרט!

בע"ה בגליון הבא נביא את חלק ד לתשובה זו

שאלות למדור זה יש לשלוח לכתובת המערכת או לדוא"ל

- לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000
- גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706
- גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951
- גמ"ח תפילין 054-7280433
- מוהל מוסמך ירא שמים 052-6713201
- שידוכים לשם שמים 02-5810010
- אתר השבת הישראלי ..... www.shabes.net

הקדשות לע"נ, הצלחה, רפואה וכדומה,

ניתן לשלוח למערכת, וכן חסויות,

ברכות ואיחולים, הצעות ותגובות

תקבלנה בברכה!

**שיבתינו כנס ציונה מקבלת בכל עת
בחורים, חיילים, בוגרי צבא
המעוניינים ללמוד ולהתקדם בעבודת ה'
מתוך שמחה ודיבוק חברים
לפרטים:**

052-6713201

או

052-7694555